

ת"פ 21412/08/17 - מדינת ישראל נגד פארס עודה

28 דצמבר 2017

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 21412-08-17 מדינת ישראל נ'
עודה
ת"פ 18831-10-15
ת"פ 61133-06-15
מ"ת 21430-08-17

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נה
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פארס עודה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אבירן אסבן

הנאשם וב"כ: עו"ד מור סוקר

החלטה

לבקשת ב"כ הנאשם ובהסכמת ב"כ המאשימה, יימחקו שורות 3-7 עמוד 20 מפרוטוקול הדיון ביום 2/11/17.

המזכירות מתבקשת לפעול בהתאם.

ניתנה והודעה היום י' טבת תשע"ח, 28/12/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת בכירה

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשלושה כתבי אישום שצורפו, כל אחד מהם בעבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), כמפורט להלן:

ת"פ 21412-08-17 - ביום 9.8.17 בשעה 08:47 שהה הנאשם ברחוב הפזית 2 בראשון לציון שלא כדין. משכך הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל, מבלי שהיה בידו היתר עבודה ו/או תעסוקה בישראל כדין.

ת"פ 61133-06-17 - ביום 26.6.17 סמוך לשעה 08:45, שהה הנאשם ברחוב נדב בסקינד, באזור התעשייה החדש בראשון לציון, מבלי שהיה בידו היתר עבודה ו/או תעסוקה בישראל כדין.

ת"פ 18831-10-15 - ביום 9.10.15 בשעה 07:55 שהה הנאשם ברחוב דוד סחרוב 17 בראשון לציון מבלי שהיה בידו היתר עבודה ו/או תעסוקה בישראל כדין.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הינו בעל שלוש הרשעות קודמות, אשר האחרונה שבהם ניתנה על ידי בית משפט זה ב-ת"פ 51324-11-14 ובגינה תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בן 3 חודשים, שהינו חב הפעלה בדן. ב"כ המאשימה ציינה כי מעשיו של הנאשם בשלושת התיקים שבכותרת והרשעותיו הקודמות מלמדות כי הנאשם לא הורתע מהחוק ומההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדו.

ב"כ המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם בריבונותה של מדינת ישראל ובזכותה לקבוע מי יבוא בשעריה וכן פגע בשלטון החוק ובביטחון הציבור. לדבריה, מעשיו של הנאשם הביאו לפגיעה חמורה בערכים המוגנים שכן מדובר בשלוש כניסות שונות, וכי רק ב-ת"פ 21412-08-17 קיימת אינדיקציה כי הנאשם שהה בישראל לצורכי עבודה.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין נע בין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל, ועתרה לקביעת מתחם נפרד לכל תיק. ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה לו עתרה, בנוסף להפעלת המאסר על תנאי במצטבר וכן להטלת מאסר על תנאי, התחייבות וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בצירוף של 3 תיקים - האחד משנת 2015 והשניים האחרים משנת 2017, אשר בכל אחד

מהם מיוחסת לנאשם עבירה בודדת של כניסה לישראל שלא כדין. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם נכנס לישראל בשנת 2015 בשל מצוקה והתנכלויות מהן סבל, אולם מסרה כי אין בידה אסמכתא לכך. עוד הוסיפה כי הנאשם נכנס במהלך חודש יוני 2017 לישראל על רקע מחלת אביו שנפטר בבית החולים ימים בודדים לאחר תפיסתו של הנאשם והשמטו במעצר, והפנתה להחלטת המעצר ממנה ניתן ללמוד את הדברים.

ב"כ הנאשם טענה כי בכל אחד שלוש האירועים נשוא התיקים דנן, נכנס הנאשם ארצה למטרות פרנסה, ולא רק בתיק אחד כטענת ב"כ המאשימה, אף שהדבר אינו עולה במפורש מעובדות כתבי האישום. ב"כ הנאשם טענה כי ב-ת"פ 18831-10-15 נתפס הנאשם באזור התעשייה בראשון לציון יחד עם אחר שנכנס אף הוא ארצה למטרות פרנסה, כאשר שניהם ישנו במקום בדרכם לעבודה. כמו כן, לדבריה, ב-ת"פ 61133-06-17 נתפס הנאשם באזור התעשייה כאשר המתין למעסיק עת חיפש עבודה.

ב"כ הנאשם טענה כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, הוא מפרנס יחיד לאמו שאינה בקו הבריאות ואח לשבעה, והפנתה למסמך מאת הגורמים המוניציפליים ביישוב חורה, ועתרה להתחשב בכך בעת השתת הקנס הכספי.

ב"כ המאשימה הדגישה כי בשלושת כתבי האישום לא מיוחסות לנאשם עבירות נוספות מעבר לכניסה לישראל שלא כדין, וטענה כי במקרה בו הכניסה ארצה נעשתה לצורכי פרנסה, הערכים החברתיים המוגנים נפגעו ברמה נמוכה.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מאסר על תנאי או ימי מעצר בודדים לבין 5 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל החופף לעונש המאסר על תנאי החב הפעלה בעניינו וקנס מתן והפנתה לפסיקה.

כמו כן, ב"כ הנאשם הפנתה לפסק הדין שניתן בבג"ץ 1892/14 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לביטחון פנים** (13.6.17) (להלן: "**בג"ץ האגודה לזכויות האזרח**") ולמאמר - **האינטרס הציבורי בצמצום מאסרים - על חובות התביעה בעקבות דוח ועדת דורנר**, שנכתב לאחר פסק דין זה על ידי המלומדים אורן גזל איל והילה איזנבנד, בהם, לדבריה, הובעה ביקורת על אורך המאסרים והיעדר חלופות לכליאה.

הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מצר על מעשיו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו וישית עליו עונש מאסר קצר, ככל הניתן, על מנת שיוכל להגיש בקשה לקבלת היתר עבודה בישראל באופן חוקי.

דין והכרעה

3. תיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, קבע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

תיקון זה התווה את עיקרון ההלימה, כעיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם, ולפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בענייננו, כל כתב אישום מהווה אירוע נפרד של כניסה לישראל שלא כדין. משכך אקבע מתחם עונש הולם לכל כתב אישום, ולאחר מכן אשית על הנאשם עונש כולל בגין כלל העבירות נשוא כתבי האישום שבכותרת, וזאת לנוכח העובדה שמדובר באותו סוג של עבירות.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; השני, מדיניות הענישה הנהוגה; והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

כניסה לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר, פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי יכנס לתחומיה ומגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני -

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. ענייננו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בבטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה... הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח".

רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) (להלן: "עניין אלהרוש").

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, עת נכנס לישראל בשלושה תאריכים שונים, והכל ללא היתר עבודה ו/או תעסוקה וביודעין.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות מוסכם בין הצדדים כי ב-ת"פ 21412-08-17 שהה הנאשם בישראל לצורכי עבודה. ב"כ הנאשם טענה כי גם באירועים נשוא שני התיקים האחרים שהה הנאשם בישראל לצורכי עבודה, אולם לא הביאה אסמכתאות לדבריה. עם זאת, מתיק המעצר של הנאשם בקשר ל-ת"פ 61133-06-17 עולה כי הנאשם נכנס ארצה במהלך חודש יוני 2017 נוכח מחלת אביו והכספים שנדרשו לשם כך, ואתחשב בנתונים אלו בעת גזירת הדין.

אציין כי מעובדות המקרה עולה כי הנאשם שב ונכנס לישראל, פעם אחר פעם, וזאת עד למעצרו בגין כניסתו השלישית ברציפות לישראל.

בהתאם לקביעת בית המשפט העליון בעניין אלהרוש, מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח שצורכי עבודה, שבוצעה

ללא עבירות נוספות, נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל וכן קנס שנע בין 0 ל-2,000 ₪.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, ואף לא נטען על ידי מי מהצדדים כי יש לסטות ממתחם הענישה. לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה ההולם.

כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן גילו של הנאשם שהינו בן 26 שנים, הודייתו ולקיחת האחריות על מעשיו בכלל התיקים שצורפו, שהביאה לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי.

כן יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות קודמות, כמפורט להלן:

הרשעה מיום 13.4.10 ב-ת"פ 2125/2010 של בית המשפט הצבאי שומרון בעבירה של ניסיון להפרת הכרזת שטח סגור, בגינה הושת עליו מאסר לתקופה של 55 ימים בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי.

הרשעה מיום 20.12.10 ב-ת"פ 4879/2010 של בית המשפט הצבאי שומרון בעבירות של הפרת הכרזת שטח סגור, זיוף מסמך ושימוש בו והתחזות כאדם אחר במטרה להונות, בגינה הושתו עליו 55 ימי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי - כך שסך הכל ריצה הנאשם 3 חודשים ו-15 ימי מעצר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

הרשעה מיום 5.2.15 ב-ת"פ 51324-11-14 של בית משפט השלום בראשון לציון בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, פריצה לרכב וניסיון להחזקת כלי פריצה, בגינה הושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בן 3 חודשים לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירות על חוק הכניסה לישראל, מאסר על תנאי נוסף בן 6 חודשים לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירות רכוש וכן קנס כספי.

המאסר על תנאי בן שלושת החודשים הנ"ל הינו חב הפעלה בעניינו.

מפירוט הרשעותיו של הנאשם עולה כי העונשים שהוטלו על הנאשם עד כה, לרבות המאסרים שריצה והמאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו, לא הרתיעוהו מלשוב על מעשיו.

אשר לאופן הפעלת המאסר על תנאי אציין כי בהתאם להוראות סעיף 58 לחוק העונשין, ככלל, יש להפעיל את עונש המאסר על תנאי במצטבר לעונש המאסר שמוטל על הנאשם בגין העבירה שהביאה להפעלת התנאי. עם זאת, מלאכת הענישה אינה מתמטית או אריתמטית והיא תמיד תלויה נסיבות. נוכח הנסיבות המפורטות לעיל, ובשים לב לצירוף התיקים מצד הנאשם והודאתו בהם אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, מצאתי לנכון להורות על חפיפה חלקית של המאסר והמאסר המותנה.

אשר לגובה הקנס, אתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו כפי שעלה מהמסמך שהוגש (טל/3) ולכן אטיל עליו קנס מתון.

אשר לפסק הדין שניתן ב-בג"ץ האגודה לזכויות האזרחאלי הפנתה ב"כ הנאשם, אציין כי בעיקרו עוסק פסק דין זה בתנאי הכליאה בישראל, ורק בשולי פסק הדין ישנה התייחסות לצורך בשינוי מדיניות כולל באשר למדיניות האכיפה והכליאה בישראל. ברי כי דיון כללי זה אינו מענייננו נכון לעת זו, בה טרם בוצע שינוי מצד המחוקק.

אשר למאמרם של המלומדים אורן גזל איל והילה איזנבנד אציין כי עיון בו מעלה כי האמור בו מופנה בעיקרו לרשויות התביעה השונות לאור המלצות דו"ח ועדת דורנר לצמצום הכליאה, המלצות אשר טרם אומצו בחקיקה נכון למועד זה.

סוף דבר

5. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר לתקופה של 4 חודשים.

(ב) אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 3 החודשים, שהושת על הנאשם ב-ת"פ (שלום-ראשל"צ) 51324-11-14 מיום 5.2.15, וזאת בחופף ובמצטבר למאסר בפועל, כך שסך הכל ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, ובקיזוז ימי מעצרו כדלקמן: מיום 9/10/15 ועד ליום 20/10/15. מיום 26/6/17 ועד ליום 9/7/17, ומיום 9/8/17 ועד ליום 6/11/17.

(ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

(ד) קנס כספי בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתו, שישולם עד ליום 15.1.18.

השב"ס יסייע לנאשם לקבל שובר לתשלום הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י' טבת תשע"ח, 28/12/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

החלטה

אינני נעתרת לבקשת הנאשם לדחות את ריצוי עונשו בשלושה ימים. היה ידוע מזה זמן לנאשם שהיום נקבע מועד השימוע וכי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שהנו חב הפעלה בתיק זה.

כמו כן, על מנת שיתקבל אישור לכניסה של הנאשם לישראל נדרשים לפחות 3 שבועות, ולכן ככל שאדחה את הדיון ב-3 ימים לא יצליח הנאשם לקבל אישור כניסה.

לבקשת הנאשם אני מורה כי הקנס שהוטל על הנאשם בגזר הדין יקוזז מתוך הכספים שהופקדו במסגרת הליכי המעצר בשלושת התיקים שבכותרת, ככל שהופקדו, והיתרה תוחזר למפקיד, וכל זאת באין מניעה חוקית, לרבות עיקולים.

לבקשת משמר בתי המשפט, אני מזהה את הנאשם, שנמצא ללא תעודה מזהה.

ניתנה והודעה היום י' טבת תשע"ח, 28/12/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

הוקלדעלידיליאתאבזו